

Când vei apare-n strălucire

Flavius Laurian Duverna

Când vei apare-n strălucire

Când vei apare-n strălucire
O, scumpul meu Mântuitor,
De mii de îngerii, ca-nsoțire
Vei fi-Acel Rege, izbăvitor
Pentru-urgisitul Tău popor!

De-aceea iar când ai să vii
În slava Ta și-n preamărire,
Vei demonstra la-i Tăi copii
C-ai fost Garant în izbăvire
Prin sfânta Ta neprihănire!

Căci semnele vii purtătoare
La cap și-n coasta împunsă,
La ambele mâini și picioare,
Vor arăta-n Jertfa străpunsă
Puterea cea sacră ascunsă.

Vor fi-o neștearsă mărturie
Că-n lupta dusă pe pământ,
Păcatul și-a putut să-nscrie
Semnele-i în trupu-Ți Sfânt,
Acceptând crudul mormânt!

O, dar viața n-a putut reține
În vraja morții-osânditoare,
Iarăși ai luat, ce-Ți aparține:
Puterea-n veci nemuritoare,
A vieții-n slăvi, triumfătoare!

Flavius Laurian Duverna
05 ianuarie 2014